

75 a' 100 meters höjd med en hastighet, som han ej närmare kunde angiva men som ej varit särdeles hög. Plötsligt hade klotet till synes förlorat farten och nästan stannat i luften, varefter det fallit så gott som lodrätt till marken. Dess svans hade därvid försvunnit och själva klotet hade antagit en grönskimrande färg. Platsen för nedslaget hade Andersson beräknats ligga öster om Klosterkyrkan härstädes. Eldklotet hade nämligen försvunnit bakom denna. Något ljud från nedslaget hade icke kunnat uppfattas.

Andersson med sällskap hade omedelbart därefter begivit sig framtill kyrkan men stannat vid ruinparken därstädes. Något spår av nedslaget hade där ej kunnat iakttagas. Under måndagen den 12 augusti 1946 hade de emellertid närmare undersökt omgivningen öster om kyrkan men ej kunnat anträffa något spår av vare sig nedslaget eller eventuella föremål.

Slutligen uppgav Andersson, att han vid tillfället iakttagit här omnämnda fenomen endast i ungefär 15 sekunder.

Studerandena Sven Assar Hultgård, född den 7 september 1932, son till pastor Sven Hultgård, och boende i Missionskyrkan i Vadstena, och Göran Henning Starkenberg, född den 25 maj 1932, son till förre lantbrukaren Henning Starkenberg, och boende i Haga gård i Vadstena:

De uppgav beträffande här omnämnda fenomen i full överensstämmelse med studeranden Erik Lennart Andersson. Enligt Hultgårds uppfattning hade eldklotets hastighet något understigit hastigheten hos en flygmaskin av typ B 17.

Sköterskan Karin Ester Linneä Hjelm, född den 20 november 1891, boende i kvarteret Kvarnen n:r 6 i Vadstena, och anställd vid Birgittas sjukhus härstädes:

Söndagen den 11 augusti 1946 klockan omkring 21,00, då hon ensam uppehållit sig på balkongen till bostadsfastigheten, hade hon på himlavalvet varseblivit ett eldklot. Detta hade haft en diameter av cirka 4 decimeter